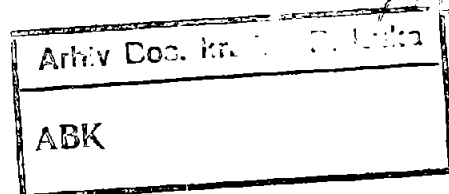

11

NAPAD ČETNIKA NA DRUGOVE
Vuković Slavka i Blagojevića
Nedju koji su došli u Krupu
na Vrbasu radi izvidjanja.

12 septembra
OVO JE BILO ~~27. AVGUSTA~~ 1942. GODINE

Vuković /Dušana/ Slavko, rođen 1912. godine u Krupi na Vrbasu, prvoborac i nosioc "Partizanske Spomenice 1941".

I Z J A V I

Naša Manjačka četa bila je na Kobašu u zaseoku Volaši /Donje Ratkovo/ na logorovanju. Četa je jednoga dana dobila nalog /zadatak/ da se pridruži prvoj proleterskoj brigadi koja je tada bila u Trijebovu i Surjanu a imala je zadatak da dalje prodiere preko Manjače i Krupe na Vrbasu prema Banjijluci. U glavnom četa je bila priključena ovoj brigadi zato što su skoro svi borci te čete bili sa terena Manjače te su dobro poznavali ovaj teren kuda je brigada trebala da napreduje. Kad je četa stigla u selo Surjan gde se je komanda brigade nalazila, ovde sam ja, Blagojević Nedjo i Miloš Krupljanin bili odredjeni da odemo, krišom od četnika, do Krupe na Vrbasu i da izvidimo, preko naših saradnika, snage neprijatelja koje se tamo nalaze.

12
septembra
~~avgusta~~ Tako smo nas trojica krenuli na ovaj zadatak *27.* 1942. godine nekako predveče. Miloš Krupljanin uputio se je u zaseok Racune a ja i Nedjo Blagojević spustili smo se u Krupu u zaseok Blagojevića gde se je nalazila i kuća sa porodicom Nedje Blagojevića. Tamo smo stigli oko devet sati te večeri i ostali smo do dvanaest sati u razgovoru, i prikupljanju podataka po zadatku po kome nas je uputio štab prve srbijanske proleterske brigade. Oko pola noći dogodilo se je ono čemu se nijesmo mogli nadati, to jest bili smo u kući opkoliti od četnika koji su se krišom privukli. Jedan četnik upao je u kuću sa puškom uperenom na nas dvojicu i uzviknuo: "Odložite oružje majku vam komunističku". Ja i Nedjo bili smo se iznenadili, ali sam bio toliko priseban da sam uperio svoj karabin na četnika a to isto učinio je i Nedjo. Kad je četnik vidio da je udario na tvrdo, on je na jedanput iskočio na kućna vrata, napolje i tada su četnici osuli

vatru na kuću, stežući obruč oko kuće i vičući: "Odložite oružje". U kući, svijetlo se je ugasio, čeljad su popadala po patosu a ja i Nedjo iskočili smo po mraku iz kuće, da nas četnici u onoj graji i galami nijesu primjetili, uputili smo se prema Radjevića zaseoku. Stigli smo do zaseoka, a četnici su i dalje pucali i čula se je graja koju su oni dizali sa uzvicima: "Predaj se!" i "Odložite oružje". Sa Radjevića glavice dovikivao je Nedjo četnike i upozoravao ih da mu ne plaše njegove ukućane koji nijesu ništa krivi. Na koncu je Nedjo doviknuo: "O Jovo Mišiću, ako ma šta, i ma kakvo bilo zlodjelo učiniš kod moje kuće, znaj da se nećeš moći sakriti poslije rata ni u Berlinu".

Kad su četnici čuli glas Nedjin sa Radjevića glavice, oni su prestali sa urlicima i pušćanom paljbom ušli su u kuću i na mrtvo ime isprebijali Gojka Blagojevića oca Nedjina koji je od ovih uboja za kratko vrijeme i umro.

Kasnije smo čuli, da su ovi četnici koji su nas napeli, da su slučajno naišli ovim putem te večeri da niko od naših saradnika nije znao. Ovo su bili četnici Tešanovića Laze koji su išli pod vodstvom Bijaka Steve na crkveni zbor u selu Lusiće, crkvi na Klisinu. Ipak je neko od četničkih saradnika morao kazati da smo se nas dvojica nalazili u tome zaseoku.

Sarajevo 22. novembra 1962.god.

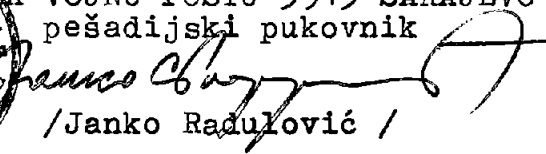
Vuković Slavko /

Da je prednju izjavu lično dao i svojeručno potpisao,

T V R D I
ZA VOJNU POSTU 3945 SARAJEVO
pešadijski pukovnik

/Janko Radulović /